

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίαν . . . . . δρ. 8,— Ἑτησίαν . . . . . φρ. 10,—
Ἐξάμηνος . . . . . 4,50 Ἐξάμηνος 5,50
Τρίμηνος . . . . . 2,50 Τρίμηνος . . . . . 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρθάκιον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Ἐν Ἀθήναις, 29 Ἰουνίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 31

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Ἐνα ἄλογον, ἀνῆκον βέβαια εἰς κάποιον ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἦτο δεμένον εἰς ἓνα δένδρον. Ὁ Μπόμπης τὸ ἔλυσε γρήγορα, τὸ ἐκαθαλίκευσε καὶ ἐπῆρε τὸν πρῶτον πλάγιον δρόμον ποῦ παρουσιάσθη ἐμπρός του.

Ὅλοι ὁμοίαι αἱ ἐξοδοὶ ἦσαν ἀποκλεισμένοι. Μόλις ἔκαμιν εἴκοσι βήματα, ὁ μικρὸς προσέκοψεν εἰς μίαν ἀμαξάν κλειστήν. ποῦ ἔφραττε τὴν ἀτραπὸν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσέλθῃ.

Ἀπὸ τὸ ἐδῶλιον αὐτῆς τῆς ἀμάξης ἐπήδησαν ἀμέσως δύο λακέδες, οἱ ὁποῖοι εἰς νεῦμα τοῦ κυρίου τῶν ἐχώρησαν πρὸς τὸν Μπόμπην, Τρεῖς ἀστυνομικοί, ἐξορμήσαντες τότε ἀπὸ τὸ ὀπισθεν τῆς ἀμάξης τὸν ἐπερικύκλωσαν.

Ἐκατέρωθεν, ἡ ἐκκληΐς ἦτο ἐπίσης μεγάλη.

—Μπα! μπα! ἀνέκραξεν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, βλέπων τὸν Μπόμπην. Τί σημαίνει πάλιν αὕτη ἡ ἀστείότης; Ἀρχίσαν τώρα νὰ ἐκδίδουν ἐντάλματα συλλήψεως καὶ ἐναντίον παιδιῶν;

—Μπα! μπα! ἐψιθύρισε καὶ ὁ Μπόμπης μὲ τὴν ἰδίαν ἐκπληξίν· ὥστε ἐξεδόθη καὶ ἐντάλμα ἐναντίον μου;

—Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὑπέλαβεν ἓνας μαυροφόρος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῆς σπείρας, ὅτι ὁ μικρὸς αὐτὸς δὲν φαίνεται πολὺ ἐπικίνδυνος... Γὰρ νὰ ἰδοῦναι!

Καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν μικρὸν Ἀγγλον, ἐβγαλε τὸ καπέλλο του καὶ, μὲ τὴν μεγαλύτεραν εὐγένειαν, ἠρώτησε :

—Εἰμπορῶ νὰ μάθω, κύριε, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, πρὸς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ;

Ὁ Μπόμπης τὰ ἔχασε πρὸς στιγμὴν, ἀκούσας τοιαύτην γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐπερίμενε βέβαια. Σιγφθεῖς ὁμως, ὅτι ἴσως ἐπρόκειτο περὶ λάθους, ἀνέλαβε τὸ θάρρος του καὶ ἀπεκρίθη :

—Δὲν σὰς γνωρίζω, κύριε, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφίσετε νὰ ἐξακολουθήσω τὸ δρόμο μου.

Ὁ μαυροφόρος ὑπεμειδίσας καὶ εἶπε :

—Δυστυχῶς, κύριε, αὐτὸ ποῦ μοῦ ζητεῖτε, εἶνε ἀδύνατον. Ἐκτὸς ἂν μοῦ ὀρκίσετε, ὅτι εἰσθε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουλκὸς Λωζέν καὶ ὅτι σκοπεύετε νὰ φύγετε τώρα διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ μικρὸς τῷ κεῖ ἀνέπνευσε. —Εἶμαι ὁ Μπόμπης, ἀνέκραξε περὶχαρῆς, ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουλκὸς Λωζέν· σὰς τ' ὀρκίζομαι!

—Ὁχι, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ δεῦτερος ἀστυνομικὸς· ἐπεταλοῦμεν μίαν διαταγὴν συλλήψεως καὶ φυλακίσεως, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος... Λάβετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ αναβῆτε εἰς αὐτὸ τὸ ἀμάξι.

ὀρκίζομαι! Εἰμπορεῖτε λοιπὸν νὰ μὲ ἀφίσετε.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντήλλαξαν βλέμματα συννενοήσεως· τὸ τέχνασμα εἶχεν ἐπιτύχῃ, ὁ μικρὸς ἐπεσεν εἰς τὰ δίχτυα

«Διαταγὴ τοῦ Βασιλέως!» (Σελ. 246, στ. γ'.)

των... Ἦτο ἐκεῖνος ποῦ ἐζητοῦσαν καὶ δὲν εἶχαν παρὰ νὰ τὸν συλλάβουν. Τάλλα δὲν ἦσαν διχὴ τῶν δουλειῶν. Ἄν ἐκάπνισεν τοῦ Βασιλέως νὰ φυλακίσῃ τώρα καὶ παιδιὰ δώδεκα χρονῶν, τί τοὺς ἐμελεον ἐκείνους;

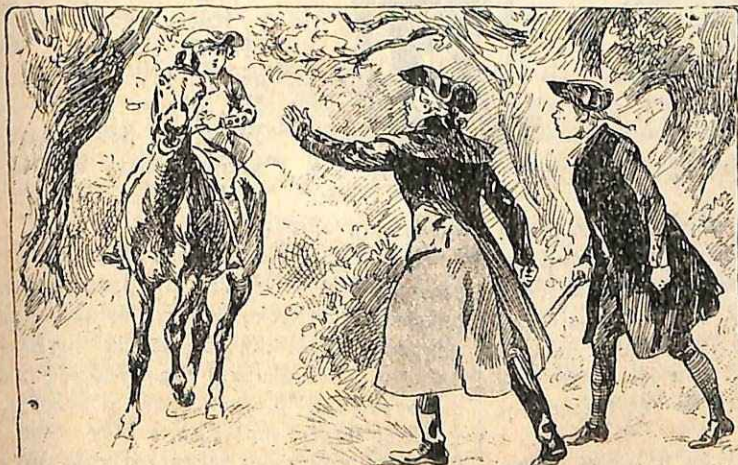
Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην ἓνα κοντό ραβδί ἀσπρο καὶ ἤγγισε μὲ αὐτὸ τὸν ὦμον τοῦ Μπόμπη.

—Κύριε, τῷ εἶπε, μὲ τὴν ἰδίαν πάντοτε εὐγένειαν· ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, σὰς συλλαμβάνω!

Ὁ μικρὸς Ἀγγλος ἀπεσβολώθη.

—Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως!.. ἐψιθύρισε. Δὲν ἔρχεσθε λοιπὸν ἐκ μέρους τοῦ κόμητος Μουσύ;

—Ὁχι, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ δεῦτερος ἀστυνομικὸς· ἐπεταλοῦμεν μίαν διαταγὴν συλλήψεως καὶ φυλακίσεως, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος... Λάβετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ αναβῆτε εἰς αὐτὸ τὸ ἀμάξι.

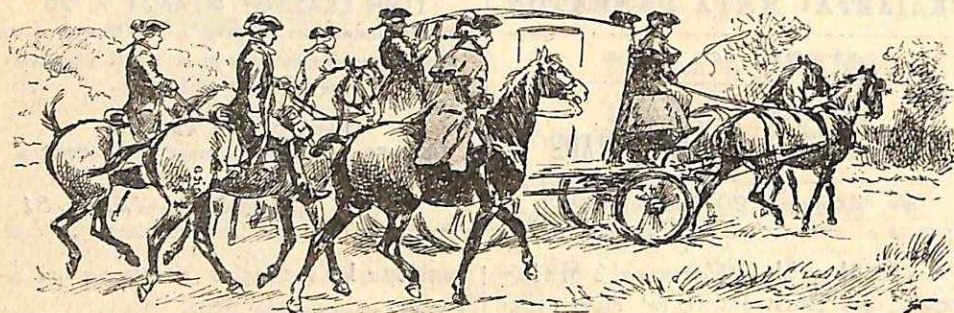

«Οἱ ἀστυνομικοί, ἐξορμήσαντες, τὸν περικύκλωσαν.» (Σελ. 245, στ. α').

Ταῦτα λέγων, ὁ δεύτερος ἀστυνομικός κατεβίβασε τὸ ἀνάβαθρον τῆς ἀμάξης καὶ ἐστάθη, εὐλαβῶς ὑποκλινῆς καὶ μὲ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χέρι, ἐνώπιον τοῦ Μπόμπη.

Ὁ μικρὸς Ἀγγλος εἶδε τότε, ὅτι δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἄλλο, παρὰ νὰ ὑπακούσῃ. Ἀπεχαιρέτησε λοιπὸν μακρόθεν

«Καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἐκκινήσεως ἐδόθη.» (Σελ. 246, στ. α'.)

διὰ νεύματος τοὺς μικροὺς τοῦ φίλους καὶ ἐπέβη τῆς ἀμάξης, ἐρωτῶν:

—Μὰ τί ἔκαμα τοῦ Βασιλέως, γιὰ νὰ μὲ φυλακίσῃ;

—Αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ξέρουμε μεῖς, ἀπεκρίθη ὁ μουροφόρος. Τὸ χρέος μας εἶνε μόνον νὰ σᾶς ὁδηγήσωμε στὴ Βασιλῆν. Καὶ πρέπει μάλιστα νὰ εἰσέλθωμε πρὶν βραδυάσῃ. Γρήγορα λοιπόν!

Αἱ λέξεις: διαταγὴ φυλακίσεως, Βασιλῆν, δὲν ἔκαμαν καὶ τόσῳ μεγάλῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸν μικρὸν τζόκευ, ὁ ὁποῖος κανένα λόγον δὲν εἶχε νὰ φοβῇ τὴν τρομερὰν αὐτὴν φυλακὴν, διότι ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰκούσῃ νὰ ὁμιλοῦν περὶ αὐτῆς κατὰ τὴν βραχεῖάν του διαμονὴν εἰς τὰς Βερσαλλίας. Ἦσυχος ὅθεν, τόσον ἐκ τῆς διαβεβαίσεως τῶν ἀστυνομικῶν, ὅτι δὲν γνωρίζουν τὴν κόμηττα Μουσύ, ὅσον ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἀβρότητας μὲ τὴν ὁποίαν τὸν μετεχειρίζοντο, ὁ μικρὸς ἐκάθησεν εἰς τὴν ἀμαξάν, λέγων:

—Τὸ κάτω-κάτω, προτιμῶ τὴ Βασιλῆν ἀπὸ τὸ μπουδρουμί τοῦ Μαύρου Πύργου!

Ἀμέσως αἱ θυρίδες ἐκλείσθησαν, ἕνας ἀστυνομικὸς ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθοῦ ἐδωλίου, οἱ ἄλλοι περιέκυκλωσαν τὴν ἀμαξάν καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἐκκινήσεως ἐδόθη.

Εἰς τὸν δρόμον ἀνέμενεν ὁ κόμηττα Μουσύ. Ὅταν εἶδε διερχομένην τὴν ἀμαξάν μὲ τὰς κατακλείστους θυρίδας, ἐμειδίασε σατανικῶς.

—Λαμπρά! εἶπε κατ' αὐτόν. Τώρα εἴμπορῶ νὰ κοιμῶμαι ἡσυχῶς!

Καὶ κατευχαριστημένος, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀχώριστόν του Φλωρίνον καὶ τοῦ εἶπε:

—Πᾶμε νὰ πιούμε! Ἀπόψε θὰ μεθύσωμε καὶ θὰ τὸ γλεντήσωμε ὡς τὸ πρωτὶ.

Ὅταν τὰ παιδιὰ τοῦ πορθημέως ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι καὶ ἀνῆγγεῖλαν

ὅτι ὁ μικρὸς Ἀγγλος εἶχε φύγῃ μ' ἕνα ὠραῖο ἀμάξι, τριγυρισμένο ἀπὸ μουροφόρους κυρίους, ποὺ τὸν ἐπροσκυνούσαν, ὁ μπάρμπα-Πιὸς ὕψωσε τοὺς ὠμούς καὶ ἀνέκραξε:

—Καλὰ τὸ κατὰλαβα ἐγὼ!.. Ὁ κατεργαράκος δὲν μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Ἦταν παιδί κανενὸς μεγάλου ἀρχοντα

χωρὶς νὰ σταματήσῃ, κ' ἐπροχώρησεν εἰς τὴν αὐλήν.

Ἐκεῖ παρουσιάσθη ἕνας φρουρὸς καὶ ἠρώτησε:

—Τίς εἶ;

Ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ ἐκάθητο πλησίον τοῦ Μπόμπη. ἤνοιξε τὴν θυρίδα καὶ ἀπεκρίθη:

—Διαταγὴ τοῦ Βασιλέως!

Ἀπὸ τὴν ἀνοιχθεῖσαν θυρίδα, ὁ μικρὸς τζόκευ εἶδε τοὺς στρατιώτας τῆς φρουρᾶς, στρέφοντας ἀποτομῶς τὸ πρόσωπόν των πρὸς τὸν τζόκευ.

Ὁ κανονισμὸς τοῖς ἐπέβαλε τὸ κίνημα τοῦτο, διότι δὲν ἐπρεπε νὰ ἰδοῦν τὸ πρόσωπον τοῦ ἐρχομένου καταδίκου.

Ἡ ἀμαξά ἐξέκίνησε σιγὰ καὶ ἐφθασε μέχρι τῆς τάφρου. Ἐκεῖ ἀντήχησε κωδωνισμὸς καὶ ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας προϋπήντησε τὴν ἀμαξάν, κράζων:

—Ἐμπρός!

Ἀμέσως ἡ κινήτῃ γέφυρα κατεβιβάσθη καὶ ὁ Μπόμπης ἤκουσε τοὺς τροχοὺς στρεφόμενους μὲ ἀπαίσιον κρότον ἐπὶ τῶν χονδρῶν σανίδων μὲ τὰ σιδηρὰ ἐλάσματα. Μετ' ὀλίγα βήματα, ἡ ἀμαξά ἐσταμάτησε καὶ πάλιν.

—Ἐφθάσαμεν, κύριε, εἶπεν ὁ καθήμενος πλησίον τοῦ Μπόμπη ἀστυνομικός, μὲ τὴν ἀπαράμιλλον πάντοτε εὐγενεῖάν του.

Ὁ μικρὸς τζόκευ ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν ἀμαξάν κ' ἐκύτταξε γύρω του.

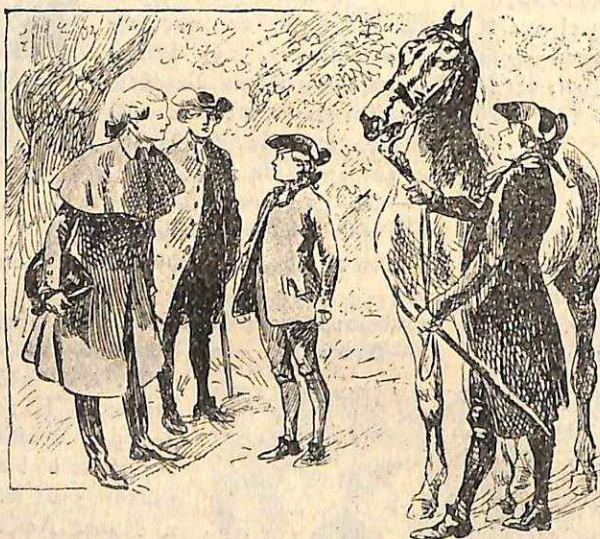
Τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, δὲν ἦτο πολὺ καθησυχαστικόν.

Εὐρίσκοντο εἰς τὴν αὐλήν τοῦ διοικητοῦ, περιβαλλομένην ἀπὸ ὑψηλοὺς καὶ γυμνοὺς τοίχους, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ ἕνας ἦτο τρυπημένος ἀπὸ βαρεῖαν, ὀγκώδη θύραν, ἡ ὁποία ἐπάνεκλεισθη εὐθὺς ἅμα διήλθε ἡ ἀμαξά, μὲ μεγάλον κρότον συρτῶν καὶ κλειδῶν.

Κανέν παράθυρον δὲν ἔβλεπεν εἰς αὐτὴν τὴν αὐλήν. Ποτὲ ὁ ἥλιος δὲν ἔφθανε μέχρι τοῦ ὕψους καὶ βρυσσοκεποῦς πλακοστρώτου τῆς. Ὡμοῖαζε μὲ πυθμένα με-

γάλου πηγαδιοῦ.

Ἐπὶ τῆς κυρίας προσόψεως, πελώριον ὠρολόγιον ἄφινε τὸν βραδὸν καὶ ρυθμικὸν του κρότον. Δεξιὰ ἐφαινετο τὸ μέγαρον τοῦ διοικητοῦ, μὲ τὰ κίγκλι-δωτὰ του παράθυρα, παραπλεῖρως τοῦ ὀπλοστασίου. Ἐπειτα ἦσαν αἱ τάφροι, γεμάται θολὸν νερόν, τὸ ὁποῖον περιέβρεχε τὰ ἐξωτερικὰ τείχη καὶ τοὺς ὤψη-

«Πρὸς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ;» (Σελ. 245, στ. δ'.)

οὔτε βρασινοστήρια, οὔτε ὑπέργειους εἰρηκτὰς μὲ ἀράχνας, σάκας καὶ ποντίκια.

Τέτοια πιθανὸν νὰ ἦτο ἡ Βασιλῆν, ὅπως θὰ ἴδωμεν, δὲν τῆς ὁμοίαζε διόλου.

Ἡ ἀμαξά, ἡ φέρουσα τὸν Μπόμπη, ἐφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βασιλῆς περὶ τὴν ὁδοῖον.

Διήλθε τὴν μεγάλην θολωτὴν θύραν,

λοὺς πύργους τοῦ παλαιοῦ, πολυπλόκου οἰκοδομήματος.

Ὁ Μπόμπης μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα, ἠρθάνθη ἀνησυχίαν καὶ φόβον. Ἀπὸ τὴν στικμὴν τῆς συλλήψεώς του, μυστηριῶδους δι' αὐτόν καὶ ἀνεξηγήτου, ἔζη ὡς ἐν ἐνέριφῳ καὶ ἡ κατὰστασις αὐτῆς τὸν ἐμποδίζε νὰ πιστεύῃ ὡς πραγματικὰ ὅσα ἔβλεπε γύρω του. Τῷ ἐφαινετο ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐξυπνοῦσε καὶ θὰ ἐγλύτωνεν ἀπὸ τὸν τρομερὸν ἐκείνον ἐφιάλτην.

Ὁ διοικητὴς τῆς Βασιλῆς.

Ἐν τῷ μεταξῷ, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φυλακῆς, μὲ πλούσιαν στολὰς, παρετάχθησαν πρὸ τῆς ἀμαξῆς. Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ κλειδοῦχου, ἐξήλθον ἀπὸ τὴν γραμμὴν κ' ἐχαιρέτισαν τὸν νεήλυδα, ὅπως καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ τὸν συνόδευε. Ἐπειτα τὸν παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Αὐτοὶ οἱ ὠραῖοι ἀξιωματικοὶ, περὶστοιχίζοντες τὸν μικρὸν Μπόμπη, τὸν ὠδήγησαν εἰς μίαν θολωτὴν αἴθουσαν τοῦ ἰσογείου. Ἐκεῖ ἐστάκετο ὄρθιος, ἐνώπιον μεγάλης δρυϊνῆς τραπέζης, σκαπασμένης μὲ γαρτιά, ἕνας ἀνθρωπὸς σαράντα ὡς πενήντα ἐτῶν, μὲ φαῖν στολὴν καὶ μὲ τὴν ἐρυθρὰν τριαντίν του σταυροῦ τοῦ Ἀγίου Λευδοβίου.

Ἦτο ὁ διοικητὴς τῆς Βασιλῆς, ὁ κ. Λωναί, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν συνήθη του ἀπάθειαν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ καταστείλῃ κίνημα ἐκπλήξεως, ὅταν εἶδε τὸν μικρὸν Μπόμπη.

—Πράγματι, ἠρώτησε τὸν ἀστυνομικόν, δι' αὐτὸ τὸ παιδί ἔχετε ἐνταλμα συλλήψεως;

—Μάλιστα, κύριε διοικητά, ἀπεκρίθη ὁ ἀστυνομικὸς. Ἡ βασιλικὴ διαταγὴ λέγει νὰ φυλακισθῇ εἰς τὴν Βασιλῆν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουκὸς Λωζέν. Κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας εἶχα λάβῃ, μετέβην εἰς τὸν πύργον τῆς Καμπανίας, καὶ εἰς τὰ περίχωρα συνέλαβα τὸ παιδί αὐτό, τὸ ὁποῖον πραγματικῶς ὑπηρετεῖ εἰς τὸν οἶκον τοῦ δουκὸς ὡς τζόκευ.

—Ἀρκεῖ! δέκοψεν ὁ διοικητὴς δόστε μου τὸ ἐνταλμα.

—Ὅριστε, κύριε διοικητά, τὸ ἔχω μαζί μου.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔδωκεν ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸν φάκελλον, μὲ τὴν ἐρυθρὰν σφραγίδα, τὸν ὁποῖον εἶδαμεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλείσεως. Ὁ κ. Λωναί ἔλαβε τὴν περγαμνὴν, τὴν ἀνοίξεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του καὶ ἐχάραξεν ἐπ' αὐτῆς ὀλίγας λέξεις, διὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸν τύπον, ἐξήλθον ὅτι τῷ παρεδόθη ὁ συλληφθεὶς. Ἐπειτα τὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ἀστυνομικόν. Ὁ ἀστυνομικὸς τὴν ἐπῆρε, τὴν ἐδίπλωσεν, ἐχαιρέτησε τὴν ὀμῆγυριν καὶ χωρὶς ἄλλῃν λέξιν ἐξῆλ-

θεν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο ἀξιωματικῶν.

—Μικρὲ μου φίλε, εἶπε τότε ὁ διοικητὴς, μὲ ἄκραν γλυκύτητα, πρὸς τὸν Μπόμπη, δὲν πρέπει νὰ φοβᾷσαι ποῦ σ' ἔφεραν ἐδῶ. Ὑποθέτω ὅτι τὸ ἐγγλημά σου θὰ εἶνε ἀσημαντόν καὶ ὅτι δὲν θὰ μείνης πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Βασιλῆν. Ἐν τῷ μεταξῷ, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ κάμω ὅ,τι εἴμπορῶ, ὥστε ἡ διαμονή σου εἰς τὴν φυλακὴν νὰ σοῦ φανῇ ὅσο τὸ δυνατόν εὐχάριστος.

Μετὰ τὸ λογιδριον τοῦτο, ὁ κ. Λωναί ἐνευσε, καὶ δύο στρατιῶται ἐπληθίσαν.

Ὁ Μπόμπης, φοβηθεὶς, ὠχρίασεν. Ἀλλ' ὁ διοικητὴς τὸν καθησύχασε καὶ πάλιν.

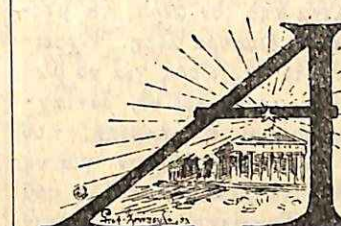
—Μὴ φοβῆσαι, μικρὲ μου φίλε, καὶ δὲν θὰ σοῦ κάμουν κανένα κακόν. Θὰ ὑποβληθῇς μόνον εἰς ἕνα τύπον ἀπαραιτήτων: θὰ σὲ ψάξουν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΣ ΕΙΝΕ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ...

Ἀγαπητοί μου,

1 Ἀθῆναι ἐορτάζουν καὶ συγχρόνως πενθοῦν. Ἐορτάζουν τοὺς νέους μετὰ τὸν θρίαμβόν των.

τῶν ἐλληνικῶν ὅπλων, τὰ κατορθώματα τῶν μυθικῶν πλέον ἡρώων, οἱ ὁποῖοι λέγονται Ἕλληνας στρατιῶται. Καὶ πενθοῦν τοὺς πολυαριθμοὺς νεκροὺς, τοὺς ὁποῖους μᾶς ἐστοιχίσαν αὐταὶ αἱ νίκαι. Ἀπὸ ἐδῶ ζητωκραυγαί, ἐνθουσιασμοί, θοορία ἀπὸ ἐκεῖ θρήνοι, μοιρολόγια. Ἀπὸ ἐδῶ δοξολογίαι ἀπὸ ἐκεῖ μνημόσυνα. Ἀπὸ ἐδῶ συγκεντρώσεις, διαδήλώσεις, γράφα, χαλασμὸς κόσμου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀπαγόρευσις τῶν δημοσίων θεαμάτων, κλείσιμον τῶν θεάτρων, λύπη, πένθος. Ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ διαφορετικὰ; Πάντοτε αἱ μεγάλαί νίκαι στοιχίζουν μεγάλας θυσίας. Εἰς δέκα χιλιάδας ὑπολογίζονται οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματῆαι τῶν πρώτων πρὸς τοὺς Βουλγάρους μάχων! Ἀλλὰ τὸ τίμιον καὶ ἀνδρεῖον αὐτὸ ἐλληνικὸν αἷμα δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. Οἱ Βούλγαροι ἐνίκηθησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Ὁ βουλγαρικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀντιμέτωπος τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ ὑπερέβαινε τὰς ἐκατὸν χιλιάδας, συνεντρίθη, ὑπεχώρησεν, ἐστράφη εἰς φυγὴν πανικόβλητον, ἀποσυνετέθη. Ἀπειρα λαφύρα καὶ αἰχμάλωτοι περιήλθον εἰς χεῖρας μας. Καὶ αὐταὶ αἱ νίκαι, μαζί μὲ τὰς ἐπίσης μεγάλαις νίκαις τῶν Σέρβων ἐναντίον τοῦ κο-

νοῦ ἐχθροῦ, ἐξασφαλίζουν πλέον τὴν καλὴν ἐκβασιν τοῦ ἀγώνος, ὁ ὁποῖος θὰ μετεγελώσῃ, περισσότερον καὶ ἀπ' ὅσον ὠνευρευνώμεθα, τὴν Ἑλλάδα μας καὶ θὰ λυτρώτῃ τοὺς ἐλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας ἀπὸ μίαν δουλείαν πολὺ χειροτέραν τῆς Τουρκικῆς. Διότι οἱ Βούλγαροι, ἡττημένοι, συντετριμμένοι ἀπὸ τοὺς πρώην συμμάχους των, τοὺς ὁποῖους ἐδόλιευσαν πονηρότατα, θὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ περιορίσουν πολὺ τὰς ἀπαιτήσεις των, καὶ ἴσως-ἴσως, ὅταν θὰ τελειώσῃ αὐτὸς ὁ πόλεμος, ὅπως ἐλπίζομεν ὅλοι, θὰ εἶνε καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι ἂν διατηρήσουν τὸ παλαιὸν των Κράτος, ἡλαττωμένον κατὰ τὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν θὰ παραχωρήσουν εἰς τὴν Ρουμανίαν...

Αὐτὰ παθαίνουν οἱ ἀλαζόνες, οἱ καυχῆμαῖται, οἱ πλεονέκται, οἱ ἄδικοι. Διὰ νὰ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι ὅσα δὲν τοὺς ἀνῆκον, κινδυνεύουν νὰ χάσουν τώρα καὶ τὰ ἰδικά των. Ὅπως ἐλέγχαμεν καὶ τὴν ἄλλην φορὰν, στηριζόμενοι ὅχι εἰς τὸ δικαίον, ἀλλ' εἰς τὴν δυνάμιν των καὶ εἰς τὴν αὐθάδειάν των, ἐννοοῦσαν νὰ πορροφήσουν ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον. Ἀλλ' ἡ δυνάμις των ἀπεδείχθη ψευδής. Εἰς τὴν πρώτῃν σύγκρουσιν μὲ τοὺς Σέρβους καὶ μετὰ τοὺς Ἕλληνας, ἐστράφησαν εἰς ἄτακτον ἐπονείδιστον φυγὴν. Ἐδείχθησαν ἀδύνατοι, δειλοὶ, μὴ γνωρίζοντες παρὰ παλαιὰ λόγια καὶ μεγάλα ψεύματα. Ἐδείχθησαν ἀκόμη σκληροὶ, ἀπάνθρωποι, βάρβαροι, ἀπολίτιστοι. Φεύγοντες πρὸ τῶν ἀνδρείων νικητῶν, καίουν πόλεις καὶ χωρία, σφάζουν γέροντας καὶ γυναικῶναιδα. Οἱ Τούρκοι δὲν ἔκαμαν τὰ αἰσχρὰ ποὺ κάμουν αὐτοὶ, οἱ δὲ θεοὶ Χριστιανοί, εἰς τὴν φυγὴν των. Ἀνατρεχιάζει κανεὶς ἀκούων τὰ βδελυρὰ των κακουργήματα. Φαντασθῆτε ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου, τοὺς σεβαστούς, τοὺς ἱερούς διὰ κάθε πολιτισμένον στρατόν, τοὺς ἀποτελειώνουν, ὅταν πέφτουν στὰ χεῖρα των, τοὺς κρεουργοῦν, τοὺς βγάζουν τὰ μάτια! Ὁρᾶτε ἀγρίων, κατὰ τὸν σκοτεινὸν Μεσαίωνα, δὲν θὰ ἐφέροντο εἰς ἕνα πόλεμον ὅπως φέρονται αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ὡς τώρα τὸ θράσος νὰ ὑποκαταλάβουν τὴν Ἑλλάδα!

Δεινὸς πόλεμος μὲ τέτοιους ἐχθρούς! Ἀλλ' ὁ Θεός, ὁ δίκαιος, θὰ ἐπιστήλῃ μὲ τὴν τελικὴν Νικὴν τὰ ὅπλα των Ἑλλήνων καὶ ἡ Φυλὴ μας θὰ παλλαχθῇ διὰ παντός ἀπὸ ἕνα ἀνταγωνιστὴν, ὁ ὁποῖος ἡπεῖλει νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τὰς ἐλληνικὰς χώρας, ἀντὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν βαρβαρότητα. Ἀς εἶνε λοιπὸν εὐλογημένος ὁ σωτήριος αὐτὸς πόλεμος, μὲ ὅλας τὰς ἀπωλείας ποὺ μᾶς στοιχίζει, μὲ ὅλα τὰ πένθη ποὺ ἀμαυρῶνουν τὴν χάραν τοῦ θριαμβοῦ!

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Ο Τερμίτης παρέτρησε, —άλλως τε και του τό είπαν, —ότι πολύ δυνατή βροχή είχε πέσει εκείνη τη νύκτα. Κ' έπερίμενε νάπαντήση μπροστά του το βάλτο, που είχε δυσκολεύσει την πρώτη

«Ο Τερμίτης έπρόσταζε νά μπαρκαρισθούν.» (Σελ. 248, στ. 6'.)

του έκδρομή με την Κρινιώ. Πραγματικώς, ο βάλτος αυτός, πολύ μεγαλύτερος από την άλλη φορά, φάνηκε σέ λίγο κι' ανάγκασε το στράτευμα νά σταματήσει.

—Δέν υπάρχει λόγος νάνησυχώσωμε, είπε ο Τερμίτης· άπεναντίας είναι μία περίπτωση εύνοιά. Η βροχή έκαμε όλα τα μερμήγκια νά τρυπώσουν, και ή μερμηγκοφωλιά είναι τώρα ήσυχη για την ασφάλειά της. Νά ιδούμε όμως, όλοι αυτοί, —και έδειξε το σταματημένο στράτευμα, —θα θελήσουν νά μās ακολουθήσουν; Έμείς θα δοκιμάσωμε. Κρινιώ, κόρη μου, θυμήσου τά μαθήματα που σου έδωσα. Κύτταξε, ο άνεμος φυσά ίσα ίσα προς το αντίθετο μέρος άπ' αυτό που βρισκόμαστε. Θα μπή; 'ς ένα φύλλο, με την παραμάννα σου, και θα σās βγάλη στην άπέναντι όχθη. Έλπίζω ότι το παράδειγμά σας θα ένθαρρύνη και τους άλλους.

Η όμιλία αυτή έγινε κοντά σέ μια ιτιά, που πολλά φύλλα της είχαν πέσει, στο νερό ν' έστέκοντο στην επιφάνεια, πολύ σιμά στην όχθη.

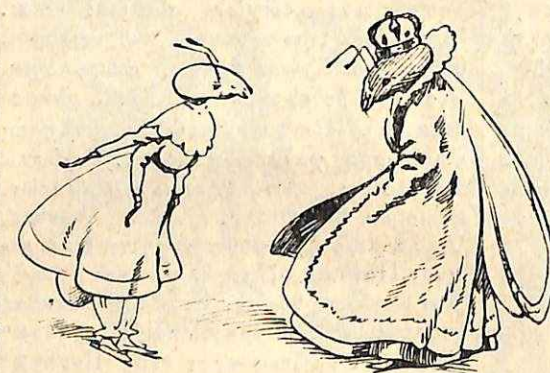
Χωρίς τόν παραμικρό δισταγμό, ή Κρινιώ πήδησε μέσα 'ς ένα μακρουλό φύλλο, που ο άνεμος τό έκαμε νά στριφογυρίση. Η Άννέτα, που πρώτη της φορά θα ταξείδευε έτσι, φοβήθηκε λιγάκι στην αρχή. Έπειτα όμως, από τη μεγάλη της αγάπη για την Κρινιώ, κατανίκησε τό φόβο της και πήρε θέσι δίπλα στην αναθρεφτή της. Τό φύλλο στην αρχή έστροφογύρισε, (*) έπειτα όμως,

μόλις δυνάμως λιγάκι ο άνεμος, κινήθηκε προς τα έμπρός και πέταξε σά σαίτα προς την αντίκρυνή όχθη του βάλτου.

Ο Τερμίτης, κατευχαριστημένος, έπρόσταζε όλα τα μερμήγκια νά φάγουν τό σπόρο που είχε πάρη καθένα μαζί του. Αυτό έγινε πολύ γρήγορα, γιατί τό στράτευμα, ύστερα από μισής ώρας δρόμο, έπεινούσε. Κατόπιν, ο Τερμίτης έπρόσταζε νά μπαρκαρισθούν. Αυτό ήταν αρκετά δύσκολο, αφού μάλιστα τά περισσότερα από εκείνα τά μερμήγκια πρώτους φορά τό έδοκίμαζαν· έν τούτοις έγινε χωρίς πολλή δυσκολία, και χωρίς κανένα δυστύχημα. Άλήθεια, μερικά μερμήγκια έπεσαν στο νερό· έπειδή όμως παντού υπήρχαν φύλλα άφθονο, όπου μπορούσαν νά σκαρφαλώνουν, δέν έπνίγηκε ούτε ένα.

Σπρωγόμενα από τόν άέρα, τά μερμήγκια άραξαν σε διάφορα μέρη. Έχρησάθη ένα τέταρτο της ώρας για νά μαζευθούν στο ίδιο μέρος και νά συνταχθούν. Η Κρινιώ και ή Άννέτα, που είχαν εθασή πρώτες, έδοθήσαν για νά γίνη ή συναΐς στο μέρος ακριβώς που είχε υποδείξη ο Τερμίτης. Και κατόπιν τό στράτευμα έξεκίνησε.

Η προφητεία του Τερμίτη βγήκαν αληθινές άπ' άκρη 'ς άκρη. Οι όπαδοί της Λασίας, κοιμισμένοι με την πεποι

«Είμαι έγώ, εκείνη που θέλατε νά θανατώσετε!»

θαι ότι ή μερμηγκούπολις έτρομονκρεταίτο για καλά, δέν έφρόντιζαν νά παίρνουν πολλές προφυλάξεις· γι' αυτό ο Τερμίτης και ο στρατός του κατώρθωσαν νά εθάσουν και νά κρυφθούν στο βουναλάκι με τά ξηρόχορτα, χωρίς νά τους πάρη είδησι κανείς.

Ο στρατηγός έπρόσταζε τά μερμήγκια του νάναπαυθούν εκεί κρυμμένα,

και έπειτα έκάλεσε σέ πολεμικό συμβούλιο την Άννέτα, την Κρινιώ και τόν άρχηγό του Δεκάτου.

—Άκούστε με, είπε ή καλή Άννέτα· σās παρακαλώ πολύ νά ένεργήσετε με φρόνησι για μās και με έπιείκεια, με καλωσύνη, για τους άλλους, που θα πολεμήσωμε. Δέν λησμονώ ποτέ, ότι είναι παλαιοί μου σύντροφοι, πατριώτες, φίλοι, και δέν θέλω νά γίνη σφαγή. Άν μπορούσαμε νά επιτύχωμε τό σκοπό μας χωρίς νά χυθί αίμα, αυτό θα ή-ταν τό καλλίτερο.

—Έ, ως είναι, είπε ο Τερμίτης· μερικά πόδια θα σπάσουν, θα προσπαθήσω όμως, γι' αγάπη σας, νά μή σπάσουν πάρα πολλά.

Ο ήλιος είχεν ανατείλει, πρό πολλής ώρας, όταν ο άρχηγός του Δεκάτου, που έφύλαγε καραούλι απέξω από τη μεγάλη πύλη της μερμηγκούπολεως, είδε τά ξυλαράκια που έφραζαν αυτή την πύλη, νά βγαίνουν μεθοδικώς και τά πρώτα μερμήγκια νά παρουσιάζονται.

Είχε πάρη μαζί του ένα στρατιώτη. Εύθως λοιπόν τόν έστειλε στόν στρατηγό, για νά τόν ειδοποιήση ότι ή έξοδος άρχισε. Μία όλόκληρη ώρα ο κ. Χονδροκέφαλος κατεσκόπευε τά μερμήγκια που έβγαίνουν, χωρίς νά υποπτεύουν την παρουσία του. Είδεν έτσι νά βγαίνη ένα όλόκληρο τάγμα από Άμαζόνες, έπειτα πλῆθος από εργάτες και εργάτριες. Και άμα έπέσθη ότι τό μεγαλύτερο μέρος των μερμηγκιών ή-αν έξω και ότι δέν έμεναν στη φωλιά παρά μερικάς Άμαζόνες, ή παραμάννες και λίγες εργάτριες, που δέν μπορούσε κανείς νά της λογαριάση, έτρεξε νά πληροφορήση τόν Τερμίτη.

Ο Τερμίτης, που δέν έπερίμενε παρ' αυτή την τελευταία πληροφορία, έδωσε άμέσως την προσταγή της εισβολής.

Έμπρός-έμπρός έβαλε της Άμαζόνες του, και της έπρόσταζε νά κάμουν χρῆσι του μυρμηγκοφωλῆος, που καθώς ξέρουμε, έχει την ιδιότητα νά παραλύη τόν έχθρό· έπειτα, πίσω από την πρώτη γραμμή των πολεμιστών, έτοποθέτησε τους εργάτες και τους έπρόσταζε νά σταθούν στής πόρτες, για νά έμποδίζουν καθένα νά μπαίνει στην μερμηγκοφωλιά και νά βγαίνει.

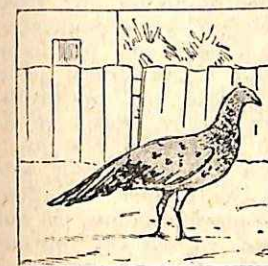
Άφου έτσι πήρε όλα του τά μέτρα, φρονιμώτατα, ο Τερμίτης, με την Κρινιώ και την Άννέτα στο πλευρό του, έκαμε εισβολή στη μερμηγκοφωλιά, ακολουθούμενος από τό στράτευμα που τό έσερνε πίσω του ο άρχηγός του Δεκάτου.

Η πρώτη στοά έκυριεύθη χωρίς μεγάλη δυσκολία. Και σχεδόν χωρίς άπω-

λεια. Γιατί οι δύο φρουροί, που έφύλαγαν την είσοδο, —ήταν ν' οι δύο από τό κόμμα της Λασίας—έλιποθύμησαν με τό μυρμηκικόν όξύ, πριν προσθάσουν νά φωνάξουν τους άλλους. Λιπόθυμους έντελώς τους έβγαλαν έξω και έβγαλαν δυο εργάτες από τό στράτευμα του κ. Χονδροκέφαλου νά τους φυλάγουν.

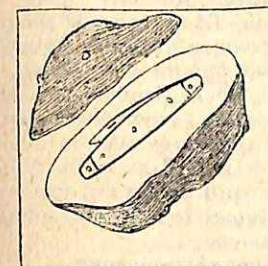
Ακολουθούμενος από όλο του τό στράτευμα και οδηγούμενος από την Άννέτα, που ήξερε καλά τά κατατόπια της μερμηγκοφωλῆος, ο Τερμίτης έπροχώρησε γρήγορα ν' εθθασε στη μεγάλη εκείνη σάλα, που είχε γύρω της, σάν άκτινες, ένα σωρό διαδρόμους. Έκει ή-αν μερικάς Άμαζόνες, που τά έχασαν μόλις αντίκρυσαν τόν τρομερό Τερμίτη· Μολοντούτο έδοκίμασαν νά κάμουν κάποιαν αντίσταση, αλλά κι' αυτές γρήγορα κατανικήθηκαν.

Παράδοξον πτηνόν

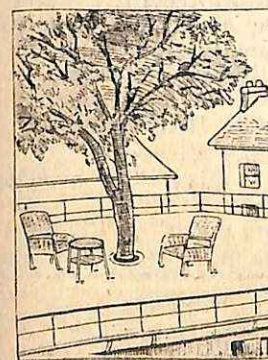
Θος. Είναι πτηνόν μοναδικόν εις τόν κόσμον

Άπρόοπτον εύρημα

ρίζαν. Πώς ο συγγίς αυτός έχώθη εκεί μέσα; Μυστήριον!

Δένδρον εις ταράτσαν

Είς τό οικόπεδον ένός Άμερικανού του Σικάγου υπήρχεν έν ύψηλόν και ώραιόν δένδρον. Όταν ο ιδιοκτήτης ήέληγε νά κτίσῃ εκεί σπίτι, έλυπήθη νά τό κόψῃ. Έκτισε λοιπόν τό σπίτι ο-

—Τώρα έμείς είμαστε κύριοι εδώ μέσα είπε ο Τερμίτης. Άννέτα, οδηγήσε με στο καλλι των ύπουργινών.

—Άπό δω, είπε ή Άννέτα. Και μπήκε στο διάδρομο, που τόν ξέρουμε από τό πρώτο κεφάλαιο αυτής της ιστορίας.

—Τι ώραία μερμηγκοφωλιά, με την αλήθεια! Έλεγε με θυμασμό ο Τερμίτης κινών γρήγορα-γρήγορα τά έξη του πόδια. Καθαρή, καλοκτισμένη, πλούσια!

Η Άννέτα έξαφν σταμάτησε. Το στράτευμα είχε φθάση στο τέλος σχεδόν του διαδρόμου κ' έβλεπε σέ μια στρογγυλή σάλα, όμοια με την πρώτη, αρκετό πλῆθος από άμαζόνες κ' εργάτριες.

—Έμπρός! έφώναξε ο Τερμίτης. Και χύθηκε με τόση όρμη, ώστε σέ μια στιγμή βρέθηκε στη μέση των μερμηγκιών. Αυτό, που ποτέ δέν έπερίμε-

ναν τέτοια έπίθεσι, τάχασαν, φοβήθηκαν κ' έκαμαν νά φύγουν. Ο Τερμίτης είχαν άρπάξη με της δαγκάνες του μιάν Άμαζόνα κ' ή-αν έτοιμος νά την συντρίψῃ, όταν έτρεξε ή Κρινιώ και τόν παρακάλεσε νά την άφίσῃ.

(Έπεται συνέχεια) Γρηγ. Σενόπουλος

ΒΑΔΙΣ' ΕΜΠΡΟΣ

Στόν Κωνσταντίνο τόν Βουλγαροκτόνο

Κάθε ματιά σου κι' άστραπή έσπαθήτη κι' άστροπελέκι κάθε προσταγή σου! Καταδιωχτά κυνηγημένοι οι βάρβαροι φεύγουν την άστροπόβροντη όργη σου.

Κάθε σου βήμα νίκη, κάθε νίκη σου πλάτος και μακρος της πατρίδος μας, [και πάλι. Βάδις' έμπρός και βάδιζε και βάδιζε νά γίνη πιο μεγάλη, πιο μεγάλη.

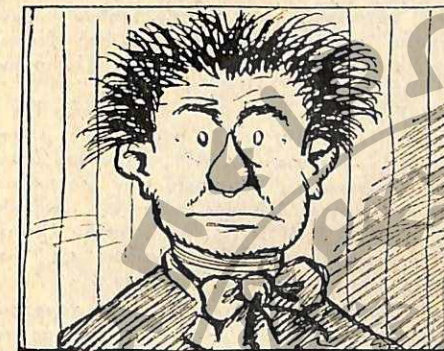
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

λόγους εις τό δένδρον, τό όποιον τό διαπερῶ όλόκληρον έσωτερικώς και διά μιᾶς όπῃς εξέρχεται επάνω εις την ταράτσαν. Ούτως ή ταράτσα του ιδιοτρόπου Άμερικανού σιάζεται από ένα δένδρον, που όσοι τό βλέπουν, άπορούν πώς έφύτρωσεν εκεί επάνω!

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Μαγική Εικόνα

Ευρίτε γιατί έχει τέτοια χάλια; Έχασε τη σβούρα του! Άν του την εύρετε, θα συνέλθῃ.

γ.) Παίγνιον

Έστάλη υπό της Ποιμενικής Φλογέρας

ΜΗ	ΟΣ	Ο	Ο
ΣΙ	ΠΙΝ	Η	Ο
ΡΟΣ	ΔΟΣ	ΤΙ	ΡΑ
ΡΟΣ	ΧΟΣ	ΜΟΣ	ΔΑ

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυτές, ώστε νάποτελεσθούν πέντε ποιηται της αρχαιότητος.

6.) Διά τους Γαλλομαθείς

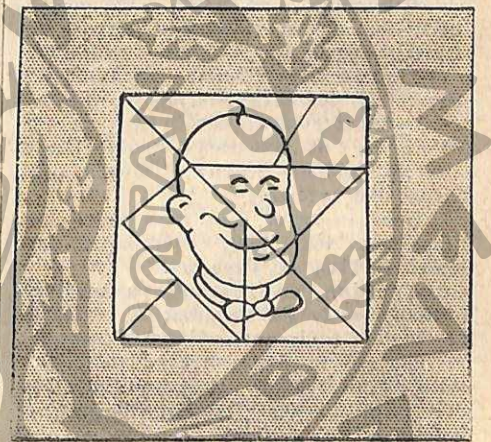
Έστάλη υπό του Γενναίου Πυροβολητού

*l n' * a *a* d* f*ni** s*ni* f*ni.

Νάναγνωσθῇ ή γαλλική αυτή παροιμία.

Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή άναγνώστης της Διαπλάσεως, από τάς Άθῆνας, τάς Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμποτε νά στείλῃ τάς λύσεις εις τό γραφεϊόν μας (38, όδός Εύριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μιάν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τά όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Άναλόγως δέ του ποσού, τό όποιον άποτελεσθῇ, θα έγγράψωμεν και πάλιν διά κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις του 29ου φύλλου

α.) Ίδου πώς θα συναρμολογηθούν τά έννέα τεμάχια, δια νά σχηματισθῇ ή εικόνα. — β.) Κώνωψ, μήρυμξ, πυγολαμπίς, μέλισσα. — γ.) Α père pilleur, fils gaspilleur.

Ιδὲ τὸν Ὁ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομ.
τοῦ Κεφ. Β

ΠΑΙΔΙΑ

(Ἡ βραβευθεῖσα μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
Ἰδὲ προηγούμενον φύλλον, σελ. 243).

Οἱ Γάλλοι στρατιῶται, οἵτινες ἐπιπτον ἡττημένοι, ἀνίσχυροι πρὸ τῆς ἀκατασχέ-
του εἰσβολῆς τῶν Πρώσων, οὐδὲν ἑτε-
ρον διελογίζοντο διὰ νὰ παρηγορῶνται,
εἰμὴ τὸ μέλλον, τὰς μελλούσας ἀντεκδι-
κῆσεις, τοὺς νεαροὺς ἀπογόνους τῶν, οἵ-
τινες ἤθελον τοὺς ἀκολουθήσῃ, οἵτινες
θα τοὺς ἐξεδίκουν καὶ οἵτινες ἦσαν ἐψη-
λόν:

Nous entrerons dans la carrière
Quand nos aînés n'y seront plus¹⁾.

Μεταξύ, ὅμως, τῶν νεαρῶν τούτων, ὑ-
πῆρξαν τινές, οἵτινες δὲν ἔσχον τὴν ὑπομο-
νὴν καὶ οἵτινες ἐπέτυχον διὰ τινων τεχναι-
σιμάτων, νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταί
μεταξύ τῶν μεγάλων. Ἰδοὺ οἱ τέσσαρες
νεώτεροι μεταξύ τῶν γενναίων τούτων:

Ὁ πρῶτος, Λουδοβίκος Brunteaux,
ἐγεννήθη ἐν Παρίσιος τὴν 5ην Μαΐου
1857 καὶ συνεπῶς ἦτο μόλις δεκατριῶν
ἐτῶν ὅτε κατετάχθη. Ἐπολέμησε εἰς
Haï²⁾ παρὰ τὸ πλεῦρον τοῦ ἀδελφοῦ του,
τότε δεκαεξαετοῦς.

Ὁ δεύτερος ὁμοίως Παρισινός, μόλις
πέντε μῆνας μεγαλύτερος. Ὄνομάζετο
Μάξιμος Lesere, στρατιώτης τῆς 2ης
Μεραρχίας³⁾ τοῦ στρατοῦ τῆς εἰσβολῆς⁴⁾
ἐπολέμησε εἰς Bourget⁵⁾, Champri-

1) Τὸ δίστιχον τοῦτο εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς πέμ-
πτης στροφῆς τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου τῶν Γάλλων,
la Marseillaise, τοῦ συντεθέντος καὶ μελο-
ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Rouget de l' Isle, γάλ-
λου ἀξιωματικοῦ, τῷ 1792. «Ὁ ἀ γίνωμεν
στρατιῶται ὅταν οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ δὲν
θὰ εἶνε πλέον».

2) Haï καὶ οὐχὶ Hau ὡς κατὰ λάθος ἐ-
γράφη, εἶνε ἐμπορικὴ πόλις τῆς διαμερί-
σεως τοῦ Σηκουάνα. κάτωθι τοῦ ποταμοῦ
Bievre καὶ εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέ-
τρων τῆς πόλεως Sceaux. Τὰ νῦν μόλις
ἀριθμεῖ 800 κατοίκους.

3) Διότι οὐκ ἔστιν ὁμοίως, διότι παρὰ ταύτην, τὸν
Σεπτέμβριον τοῦ 1870, ἔλαβεν χώραν μάχην
μεταξύ Γάλλων καὶ Γερμανῶν.

4) Division καὶ οὐχὶ corps militaire,
διότι τοιαῦτα ἐν Γαλλίᾳ μόλις 20 ἀριθμοῦν-
ται· οὐχὶ δὲ regiment, καθ' ὅσον ὁ ἀνεφάρ-
κτος, ὡς εἴθισται, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἐν ᾗ
τοῦτο ἐδρεύει. Πιθανόν ὅμως ἐνταῦθα νὰ πα-
ράλειπεται ἡ λέξις λεγιόν (legion), τῆς
διαίρεσεως ταύτης τοῦ γαλλ. στρατοῦ ἐν
χρῆσιν τότε οὖσης.

5) Marche, ἐσθίμηναι τὸ πάλαι τὸ στρατιω-
τικὸν ὄριον κράτους τινὸς καὶ συνεπῶς ἡ ὑπερ-
θεν τούτου πορεία, καὶ εἰσβολὴ ἐπομένως, εἰς
ξένον (ἐχθρὸν) κράτος.

6) Bourget, χωρίον τοῦ διαμερίσματος τοῦ
Σηκουάνα, τῆς διοικητικῆς περιφέρειας τοῦ
Saint-Denis, ἀριθμεῖ μόλις 2.900 κατοί-
κους.

gny⁶⁾ καὶ εἰς Buzenval⁷⁾.

Ὁ τρίτος, ὁ Λουδοβίκος Hartmann,
ἐγεννήθη ἐν Bourg-en-Bresse⁸⁾ καὶ
εἶχε καταταχθῇ εἰς τὴν πεζοναυτικὴν δύ-
ναμιν. Μετεῖχε τῶν ταυμάτων τῶν ἀπε-
σταλμένων εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Βορρᾶ
καὶ ἐπληρώθη εἰς Baraume⁹⁾. Πο-
λὺν καιρὸν κατόπιν, κληθεὶς ὑπὸ τὰς ση-
μαίας μετὰ τὴν κλάσιν του, μετέσχε τῷ
1821 τῆς ἐκστρατείας τῆς Τυνίδος¹⁰⁾.

Ὁ τέταρτος, παιδί δεκατριῶν ἐτῶν, ὁ
Φραγκίσκος Pascaut, κατήγετο ἐκ τῆς
Lyon καὶ εἶχε συγκαταλεχθῇ μεταξύ τῶν
ὀπλιτῶν τῆς λεγεῶνος τοῦ Ροδανού. Πληγώ-
θως νὰ δραπέτευσιν τῶν χειρῶν τοῦ ἐχ-
θροῦ καὶ συνενωθεὶς ἐκ νέου μετὰ τοῦ
τάγματός του, μετέσχε τῶν ἐπιχειρήσεων
τούτου μέχρι πέρας τοῦ πολέμου.

Καὶ πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς τοὺς
πλέον νέους, εἰς τὰ ἀληθινὰ παιδιὰ, ἐκ

αὐτῶν. Θεάτρον δύο αἱματηρῶν μαχῶν μετα-
ξύ Γάλλων καὶ Πρώσων, κατὰ τὰς 28-30
8)δρίου καὶ 21 10)δρίου 1870.

6) Champigny, ἐμπορικὴ σήμερον πόλις
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Marne, ἐν τῇ διοικητικῇ
περιφερίᾳ τῆς Sceaux, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς
6,700 κατοίκους. Περὶ ταύτην ἔλαβον χώραν
διάφοροι μάχαι μεταξύ Γάλλων καὶ Πρώ-
σων διαρκούσης τῆς πολιτικῆς τῶν Παρισίων
(30 9)δρίου ἕως 2 10)δρίου 1870).

7) Buzenval, φρούριον πλησύν τῶν Πα-
ρισίων· ἐκεῖ ἔλαβεν χώραν μωρόνεκρος μάχην
τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1871, ἀποβάς ὑπὲρ
τῶν Πρώσων, ἐν ᾗ μεταξύ τῶν φονευθέν-
των ἀναφέρονται ὁ ἐξοχὸς παρισινὸς ζωγρά-
φος Ἐρρίκος REGNAU, ὁ Γοσταῖος Lam-
bert, καὶ πλείστοι ἄλλοι γνωστοὶ εἰς τὸν
ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Γαλλίας.

8) Bourg, πόλις κειμένη ἐπὶ τοῦ παραπο-
τάμου τοῦ Σηκουάνα Reyssouze, τὸ πάλαι
πρωτεύουσα τῆς γαλλικῆς χώρας Bresse.
Τὰ νῦν πρωτεύουσα τοῦ διαμερίσματος, ἔχει
περὶ τὰς εἰκοσι χιλιάδας κατοίκων, καὶ εἶνε
ὀνομαστὴ ὡς πατρίς τοῦ περιφήμου μαθημα-
τικοῦ ἀστρονόμου J. Lalande (1732-1807),
τοῦ περὶ τὰ ἑλληνικὰ ἀσχοληθέντος φιλοσό-
φου Edgar Quinet (1803-1875) καὶ τέλος
τοῦ μεγάλου νομοδιδασκάλου Ant. Favre
(1557-1624).

9) Baraume, πρωτεύουσα τῆς διοικητικῆς
περιφέρειας τοῦ S' Arras (Pas-de-Calais)
κατοικουμένη ὑπὸ 3,500 κατοίκων. Ἐνταῦθα ὁ
στρατιῶτης καὶ μετέπειτα γεροισιαστὴς Λουδο-
βίκος Faidherbe (γεν. ἐν Αἰλλῇ τῷ 1818,
ἀπεθ. ἐν Παρίσιος τῷ 1889) ἡγούμενος τοῦ
Γαλλικοῦ στρατοῦ τοῦ Βορρᾶ, ἐνίκησε τοὺς
Πρώσους κατὰ τὰς μάχας τῆς 2ας καὶ 3ης
Ἰανουαρίου 1871.

10) Tunisie, χώρα τῆς Ἀφρικῆς μεταξύ
Ἀλγερίας καὶ Τριπολιτίδος, ἔχουσα πληθ. 2,
100.000 κατ. με ὁμώνυμον πρῶτον. (TUNIS)
πληθ. 125,000 κατ. Ἀπὸ τοῦ 1882 Προτε-
κτοράτον τῆς Γαλλίας.

τῶν ὁποίων δύο ἔχυσαν τὸ αἷμα τῶν ὑ-
πὲρ τῆς πατρίδος. Ἦθελον χρειασθῇ
μακροὶ κατάλογοι, ἐὰν ἤθελε τις νὰ με-
τρήσῃ κ' ἐκείνους, οἵτινες κατετάχθησαν
πρὸ τῆς ἡλικίας, δεκαπέντε, δεκάεξι, δεκα-
επτὰ ἐτῶν, οἵτινες δηλονότι ἔπραξαν
πλέον ἢ τὸ καθήκον τῶν. καὶ ἂν δὲν ἐ-
πληρώθησαν πάντες, ἐξετέθησαν τούλα-
χιστον εἰς τὰ δῶματα ἀναριθμητῶν,
αἱμαχάρων καὶ ἰσχυρῶς ὀπλισμένων ἀν-
δρῶν.

Ὑδραῖκος Χάνος.

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ἦμουν στὸ κτήμα τῆς γιαιγιάς μου,
ποῦ εἶχαμε πάει νὰ περάσωμε τὴν Κυ-
ριακὴν μὰς καὶ νὰ ξεκουραστοῦμε ὅσπερ
ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος διάβασμα. Κι' ἐπει-
δὴ μ' ἀρέσει ἡ μοναξιά καὶ ἡ ρομάντζα,
διάλεξα μιὰ γρηά-μουρνιά σὲ μιὰ ἀκρὴ
τοῦ περβολίου, γιὰ ν' ἀπολαύσω μέσα
στὰ πυκνόφυλλα κλαδιά τῆς τὴν ἐπιθυ-
μία μου. Ἀνέβηκα λοιπὸν ἐπάνω κι' ἄ-
φου ἦρα τὴν πιὸ κατάλληλη θέσιν γιὰ...
πολυθρόνα, γύρεψα ἀπὸ τὴ γιαιγιά μου
ἓνα μαξιλάρι καὶ ξανανέβηκα. Τὸ πρό-
γευμα δὲν εἶχ' ἐτοιμασθῇ ἀκόμα, ὥς ποῦ
νὰ διαβάσω ὅμως τὰ νέα τῆς ἡμέρας
ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μου, τὸ πρόγευμα
εἶχ' ἔλθει, ἐξοχικὸ πρόγευμα—μὴ σὰς
τρομάξῃ—τέσσαρ' αὐτὰ τηγανητὰ μετὰ
τὸ ἀνάλογο ψωμάκι. Ἄν ὠρῶτε γιὰ ὄρεξι,
φτάνει νὰ σὰς πῶ ὅτι σὲ μιὸ λεπτὸ
τίποτα δὲν ὑπῆρχε. Κατόπιν ἤλθε ἡ
σειρὰ τοῦ φρουτοῦ. Τὰ μούρα τῆς μουρ-
γιάς ποῦ με φιλοξενούσε ἦσαν πρὸς ἀλλή-
λα μὲ τὴν πρωϊνὴν δροσίαν τοὺς ἀλλὰ...
μούρα ἦσαν! Ἐγὼ ἤθελα βερύκοκα, ἀλλὰ
βαρυμόνον νὰ κατέβω, φαντασθῆτε τεμ-
πελιά.—Κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν κόπον ὅμως
μ' ἔβγαλε μιὰ διπλανὴ βερυκοκιά, ἡ ὁ-
ποία εἶχε ἀπλώσει μιὰ κλάρα τῆς γεμίστης
ροδοκονίκια βερύκοκα ἴσα μετὰ τῆς μουρ-
γιάς μου τοὺς κλώνους...

Κι' ἔτσι τελείωσε τὸ πρόγευμα.
Ἐκεῖ κάθησα ρομαντίζοντας ἴσα μετὰ
τὸ μεσημέρι· τ' ἄρμονικὸ ψυθύρισμα ποῦ
σκόρπαγεν τὰ φύλλα τῆς μουργιάς τῇ
φαντασίᾳ μου νανοῦριζε, καὶ τὸ γλυκὺ
κατάδισμα ποῦ τὰ πολυὰ σκορποῦσαν
σὲ γύρω δένδρα, ἀρχίζοντας τὴν πρωϊ-
νὴ τους συναυλία, θαρροῦσα πὺς συνώ-
δευε τὸ σιγανὸ μου σφύριγμα...

Ἀθανάσιος Διάκος.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν:
Ὁ καθηγητὴς: — Πῶς κάμνει τὸ θηλυ-
κὸν τοῦ ρῆς (rex);
Ὁ μαθητὴς, μετὰ σκέψιν: — Ρέγχα!

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας:

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

προμηθεύθητε τόμους τῆς «Διαπλάσεως»
καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης»

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

Θέμα: Ὁ Στρατάρχης Βασιλεὺς
Κωνσταντῖνος.

Ἰδοὺ σήμερον καὶ ποιητικὸς Διαγωνισμός,
τὸν ὅποιον τόσος μοῦ ἐζήτησαν. Καὶ ἀπὸ τὸ
θέμα του, ἐλπίζω, θὰ μείνουν ὅλοι εὐχαριστη-
μένοι. Διότι ποθεῖται νὰ γραφῇ μιὰ μικρὰ,
παιδικὴ Ὡδὴ εἰς τὸν Στρατάρχην Βασιλέα
Κωνσταντῖνον, εἰς τὸν ἐνδοξον Νικητὴν, τοῦ
ὁποίου ἡ δράσις συγκινεῖ σήμερον κ' ἐνθου-
σιάζει κάθε ἑλληνικὴν καρδίαν. Καὶ ἀπὸ τὸ
θέμα εἶνε τοιοῦτον, δὲν γροιάζεται καὶ σὰς εἴπω
περισσότερα διὰ νὰ κινήσω τὴν ἐμπνευσίν σας.
Τὸ λατρετὸν ὄνομα ἀρκεῖ.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τοὺς ὅρους, οἱ ὅποιοι εἶνε
οἱ ἑξῆς:

1. — Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰμπο-
ροῦν νὰ λάβουν μέρος δωρεάν μὲν ὅλοι ὅσοι
ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκειμένον διὰ τὸ 1913,
ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10, εἰς γραμματόσημον,
οἱ ἄνευ ψευδωνύμου συνδρομηταὶ καὶ ἀδελφοὶ
συνδρομητῶν καὶ ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 30
οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

2. — Τὸ ποίημα δὲν πρέπει νὰ ποτελεῖται ἀπὸ
περισσότερους τῶν 20 στίχων. (Ἄν εἶνε δη-
λαδὴ εἰς τετράστιχα, πρέπει νὰ ἔχη πέντε τὸ
ποῦλον). Τὰ συντομώτερα δεκτά· τὰ ἐκτενέστερα
θὰ σκελεθῶσιν.

3. — Τὸ ποίημα πρέπει νὰ εἶνε καθαρά
γραμμένον εἰς γωρεστὸν χαρτί, (μὴ περιέγον
δηλαδὴ τίποτε ἄλλο ἐκτός τοῦ ποιήματος) καὶ
νὰ σταλῇ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου τὸ βραδύτερον
μέχρι τῆς 10ης Αὐγούστου ἐ. ἔ.

4. — Ἰθαδεῖται ὁποιοῦνδήποτε τὰ ὠρισμένα
δι' ὅλους τοὺς μικροὺς Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια
βλέπετε εἰς τὸ 5' Κεφ. τοῦ Ὁδηγοῦ (φύλ. 1ον
σελ. 8).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 26ην Ἰουνίου 1913.

ΜΕΤΑ μεγάλην γὰρ ἀναγέλλω, ὅτι
τὸ Πάλλειον Βραβεῖον τοῦ Ἀρσακίου ἀπε-
νεμίσθη φέτος εἰς μίαν ἀπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶ-
στερας φίλων μου, τὴν δ. **Εὐτυχίαν Κ.**
Μποῦδου. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημο-
σιεύσω τὴν εἰκόνα τῆς, οὗτοι μὲ τὸ βραβεῖον
τῆς αὐτῆς δ. Μποῦδου τιμᾷ ὄντι τὴν διαπλα-
σικὴν οἰκονομίαν.

Ἀντικαθίστα, τὰ ψευδώνυμα ποῦ ἐπιτυ-
χάνουν εἰς μίαν οἰκονομικὴν προκριματικὴν
ἐκλογὴν, εἶνε πλέον ὑποψήφια διὰ τὴν τελί-
κην τῆς τετάρτης Τριμηνίας, καὶ οὐτε δικαί-
ωμα, οὐτε ἀνάγκη ἔχουν νὰ θέσουν ἐκ νέου
ὑποψήφιοιτῃ εἰς ἐπομένῃ προκριματικὴν
ἐκλογὴν. Μόνον εἰς τοὺς μὴ ἐπιτυχόντας χρῆ-
σιμίζει τὸ προνόμιον τοῦτο.

Μὴν ἔχῃς τὴν ιδέα, Ἀπελευθερωθεῖσα
Ἦπειρος, ὅτι τὰ μαθηματικὰ «εἶνε ὁ διάβο-
λος τοῦ μαθητοῦ». Ὅταν τὰ παίρνῃ κανεὶς
μὲ τὴν καρδίαν του, γορεῖ προκαταλήψιν, καὶ
μὲ ἀπόφασιν νὰ τὰ μᾶθῃ, δὲν ὑπάρχει εὐκο-
λύτερον μάθημα. Διότι εἶνε ἀπλοῦν ὡς ἡ
λογικὴ καὶ ἡ ἀληθεῖα. Δοκίμασε, καὶ νὰ ἴδῃς
ὅτι δὲν θὰ μείνῃς ἄλλῃν φορὰν μεταξιστατός
εἰς τὰ μαθηματικά.

Σεμνὸν Ἴον, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σου ἐξέ-
λεξα. Μὲ τὸσον πόσον ποῦ ἔχεις, δὲν ἀμφι-
βάλλω ὅτι θὰ διαπρέψῃς εἰς ὅλα. Τὸ ὥρατον
γραμματικὸν σου αὐτὸ λέγει!

Ἡ Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ κάμνει τὴν ἐ-
ξῆς στατιστικὴν: Ἀπὸ κάθε 100 κομμάτια
ποῦ στέλλω διὰ τὴν Σ. Σ. Σ., τὰ 10 ἀ-

πορρίπτονται καὶ τὰ ἐννεήντα ἐγκρίνονται.
Ἐκ τούτων πάλιν 30 δημοσιεύονται καὶ 60
μένουν. Καὶ συμπέρασις: «Ποῦ θὰ πῇ ὅτι
δὲν ἔχει τύχη!» Ἀλλ' ἐγὼ λέγω, ὅτι ἔχεις
καὶ μεγάλην. Ἀλλων ἀτυχῶν πολὺ ὀλι-
γώτερα δημοσιεύονται! Ἀλλ' εἶνε διὰ νὰ
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν, ὅτι κανεὶς, οὔτε ὁ εὐτυ-
χεύστερος, δὲν εἶνε εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὴν
τύχην του...

Δεκτὸν τὸ ψηφοδέλιόν σου. Φάον. Πῶς
μοῦ φαίνονται αἱ κατὰ τῶν Βουλγάρων νί-
και; Ὅπως φαίνονται καὶ εἰς σέ, καὶ εἰς
κάθε Ἕλληνα: Ἡ πλέον ὀνειρευτὴ πραγμα-
τικότης καὶ ἡ μεγαλύτερα ἐθνικὴ εὐτυχία. Μὲ
τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὁ πολυτιμὸς νικᾷ
τὴν βαρβαρότητα καὶ ἡ δικαιοσύνη τὴν ἀδι-
κίαν.

Ἡ Τσοῦχτρα μοῦ γράφει: «Ἐξέρεις, ἀπὸ
ᾧ καὶ κάμψω καιρὸν, πάσχω ἀπὸ ἀφρημά-
δα ποῦ δὲν περιγράφεται. Πρέπει νὰ γράψω
τὸ καθὲ τί ποῦ μοῦ λέγουν γιὰ νὰ τὸ ἐνθυ-
μούμαι. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ
ἔγραφα Μ. Μυστικὰ διὰ τὸν Τέλλον Ἀγρον
θὰ διατελοῦσα ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς τῆς ἀφη-
ρημάδας. Γιατὶ πῶς ἀλλοίως μπόρῃς νὰ
τοῦ γράψω φιλικὴν κτλ. Ἀς μὲ συγνώσῃ
λοιπὸν καὶ ἄλλοτε θὰ προσέχω.» Μὰ ναι,
πρόσπεε. Μὲ τὴν ἀφρημάδα μπόρει νὰ κά-
μῃς καὶ πῶ σπουδαῖο λάθος.

Τὰ ἔσπελα καὶ τὰ δῶδα, Κρητικοπούλα. Διὰ τὸ
ἄλλο ποῦ μοῦ γράφεις, βεβαίως εἶνε παρρη-
γῆσις. Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ πῶ, ὅτι καθυστε-
ρεῖς τετράδια, ἀφοῦ δὲν ἀνταλλάσσεις Μ.
Μυστικὰ; Πιθανόν νὰ εἶπα εἰς κάποιον, ὅτι
μὲ κανένα δὲν ἀνταλλάσσεις, καὶ ἡ ἀθωοτάτη
αὐτὴ πληροφορία ἔφθασεν εἰς ταῦτά σου τό-
σον παρηλαγμένη.

Συγχαίρω τὴν Μεγάλην Καρδίαν διὰ τὰς
λαμπράς ἐξετάσεις ποῦ ἔδωκεν εἰς τὴν Γαλλι-
κὴν Σχολὴν διὰ τὸ Brevet supérieur, καὶ
ἀντιγράφω ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου τὸ ἐνδια-
φέρον αὐτὸ ἀπόσπασμα: «Τὸ θέμα τῆς ἐκθέ-
σεως τῶν ἑλληνικῶν ἦτο: Ἄν εἶχατε τὸ δι-
κάτωμα νὰ ἐκλέξετε ἀπὸ πλουσίαν βιβλιοθήκην
τρία ἑλληνικὰ βιβλία, ποῖα θὰ ἐδιάλεγατε καὶ
διὰ τί; Διάλεξα τὰ ἑξῆς τρία: Σειρὰ Διηγημά-
των, Ἀπαντα Σολωμοῦ καὶ Ἱστορία Παπαρ-
ρηγοπούλου. Τοῦ καθηγητοῦ ὅμως ἤρρεσε πολὺ
τὸ ὕψος τῆς ἑκθέσεως. Τὴν ἐγγραφήν δὲ στήν
γλώσσα ποῦ γράφω πάντα, μετὰ τὴν ἀδεία τοῦ
κ. Σεφεριάδου (τοῦ ἐξεταστοῦ) ὁ ὁποῖος ἐδή-
λωσεν ἐξ ἀρχῆς πῶς δὲν θέλει ἑλληνικοῦρες,
ἀλλὰ τὴν γλῶσσαν τῆς Διαπλάσεως. Δὲν εἶνε
τιμὴ κι' αὐτὴ; Κοντενεῖς γλῶσσά σου νὰ γίνῃ
ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους. Πῶς;»

Ἀλῆθεια, Γαλιεῖα, τὰ κομμάτια ποῦ μοῦ
στέλλουν διὰ τὴν Σ. Συνεργασίας εἶνε μάλ-
λον διὰ μεγάλους. Ἐγὼ ὅμως θὰ τὰ ἔθελα
μᾶλλον διὰ παιδιὰ. Λέγεις, ὅτι, ἐπειδὴ εἶνε
διὰ μεγάλους, ἀπαιτοῦν περισσότερα προσο-
χὴν καὶ τέχνην. Καὶ ὅμως πολὺ δυσκολώτε-
ρον εἶνε νὰ γράψῃ κανεὶς παιδικὰ. Δι' αὐτὸ
κ' ἐγὼ δὲν τὸ ἀπαίτω ἀπὸ τοὺς νεαροὺς μου
φίλους. Θὰ ἐχρεώζετο πῆρα ἀνωτέρα τῆς ἡλι-
κίας τῶν.

Ἐξομότης Ἀθῆς, μὲ μεγάλην μου εὐχαρί-
στησιν ἐδιάδασα τὸ ὥρατόν σου γράμμα ὅστερ'
ἀπὸ τῶσον καιρὸν. Πιστεύω, ὅτι συμπεριζομαι
τὴν εὐτυχίαν σου ὡς ἰδίαν μου. Εἶπα αὐτὸ
ποῦ μοῦ γράφεις εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, καὶ
ὅταν θὰ σοῦ στείλῃ μετ' ὀλίγον τὸν Ἀ' Τόμον
τοῦ «Θεάτρον» του, θὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὴν
ἐπιθυμίαν σου.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ἦπενθυμίζω, ὅτι Ὑποδέλιόν διὰ τὴν
Β' Προκριματικὴν Ἐκλογὴν τῶν ψευδωνύμων,
εἶνε δεκτὰ μόνον μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου.
Οἱ ὅροι τῆς Ἐκλογῆς ἐδημοσιεύθησαν εἰς
τὸ 26ον φύλλον.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀπ' τὴν παιδικὴν μου
ζωὴν τοῦ Ρόδου Μοσχοβόλῳ. — «Τὸ ῥό-
δον» καὶ «Τὸ ὄνειρον» τῆς Γαλιεῖας. — «Νέοι
Ἀστρονόμοι» τοῦ Ἀντιήτου Εὐξάνου. —
«Τορπίλλες» τῆς Ἀννέως τῆς Θελήσεως. —
«Ὁ τίμιος ναύτης» τῆς Ζήλδας. — «Πῶς
ἀπ' τὸν ἥλιον τοῦ Τέλλον Ἀγρον. — Φλογε-
ρολάματα» τῆς Τσοῦχτρας. — «Παντοῦ τὰ
πάντα» τοῦ Φάωνος. — «Ἐξετάσεις» τῆς Ση-
μαίας τοῦ Ἀβέρωφ. — «Ἐνα βρόδον» τοῦ Βο-
λιώτικου Κερασιῦ. — Μικρὰ ἀνέκδοτα καὶ
Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Τὸ ὄνειρόν μου» κτλ.
(ἀτεχνὸν στιχόν). — «Ἐπιτροπὴ» (ὑπερβολι-
κόν.) — «Ὁ Καλλιτέχνης» (ἀσέμαντον). —
«Θάλασσα καὶ Ζωὴ» (ἀπαισιόδοξον). — «Τουρ-
κικὴ ἔρευνα» (ἀνασπασμένον εἰς τὴν βάσιν «ἔκα-
στος ἐφ' ὃ ἐτάχθη») — «Μόνον εἰς ὄρους!»
(δὲν ἐργεταὶ καλά). — «Χαραυγούλα θερινή»
(τὸ σχῆδον ἐλαττωματικόν) ὁ ἐπιλογος ἐρ-
χεται πολὺ ἀπρόοπτος. — «Ἰσπέρα τῆς ἀνοί-
ξεως» (στιχὸ

εἶνε· ἐγὼ πάντα σὰς εὐχαριστῶ.) Δύναμιν τῆς Θελήσεως (καλέ, μὴ πιστεύης σὲ αὐρουσού-ζιές!) Ζηλωτὴν τοῦ Δημοσθένους (εὐχομαι νάκούσω, ὅτι παντοῦ ἐπῆρες ἄριστα νομίζω, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ διδύλου αὐτοῦ δὲν ζῇ πλέον καὶ εἶνε ὁ ἴδιος ποῦ ἔχει γράψῃ καὶ τὸ πασιγνώστον γαλλοελληνικὸν Λεξικόν· ἄλλα συγγράμματα τοῦ δὲν γνωρίζω!) Ποιμενικὴν Φλογέραν (σιέλλω·) Ζιλέ (καλῶς νὰ ἔλθῃς!) Πένναν τῆς Διαπλάσεως (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ· ὡραιότατῃ ἢ ἐπιστολῇ σου·) Ὁρφανὴν Καρδίαν (καὶ τὰ δύο ψευδώνυμά σου ἰσχύουν ἐξίσου μέχρι τέλους Νοεμβρίου·) Πανελλήνιον Ὀνειρον (προσωπικῶς δὲν τὴν γνωρίζω·) Βολιώτικο Κεράσι (βεβαίως ἐλήφθη·) Νιόβην (ἐ-λαδα, εὐχαριστῶ θερμὰ συγχαρητήρια·) Δοξαμένην Ἑλλάδα (εἰς τὸ προσεχές·) Ἀθανάσιον Διάκον, Ρόδου Μοσχοβόλημα, κτλ. κτλ.

Εἰς σὰς ἐπιστολάς ἔλαδα μετὰ τὴν 26ην 'Ιουνίου, θάπανιήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).

333. Λεξιγράφος

Δύο σύμφωνα τῶν Γάλλων
Μ' ἓνα ἔντομον ἐνώνεις
Καὶ γνωστὴν ἀρχαίαν πόλιν
Τῆς Ἑλλάδος φανεροῖνεις.

Ἐστάλη ἀπὸ ἑνὸς Ἑνὸς Χιωτάκι

334. Συλλαβόγραφος

Δύο σύμφωνα ἐπῆραν
Μία νότα μουσικῇ,
Καὶ τὴν ἔβαλαν στὴ μέση
Γιὰ νὰ κάμουν τὸ φαγί.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ταλαιπωρηθείσης Ἡπειρου

335. Ἀναγραμματισμὸς

Ἐκ τῶν δώδεκα τὸν ἓνα
Ἐὰν ἀναγραμματίσῃς,
Τῆς Βαλκανικῆς ἐν ὄρος
Εὐκόλα θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φθινοπωρινῆς Δύσεως

336. Αἵνιγμα

Τὸ ἀρσενικόν μου εἶνε Αὐτοκράτωρ.
Χώρα ἐλληνικὴ τὸ θηλυκόν μου,
Μονή ἱστορικὴ τὸ οὐδέτερόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δοξαμένης Ἑλλάδος

337. Πυραμῖς

+ Οἱ σταυροὶ δένδρον καρποφόρον.
* + * = Στρατιωτικὸν σῶμα.
* * + * = Ἀρχαία βασιλίσσα.
* * * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * + * * * = Στρατηγὸς Σπαρτ.

Ἐστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Χ. Ζαφειροπούλου

338. Σταυροὶ

Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων σχηματίσε σταυ-
ρόν, ἔχοντα ὀριζοντίως πόλιν τῆς Ἑλλάδος
καὶ καθέτως κράτος τῆς Εὐρώπης:

Α Ε Λ Α Ο Η Σ Ξ Υ

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναστασίου Μπαλτατζιόγλου

339. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Ἀρχαῖος Τύραννος.
2 3 2 6 2 0 = Πατὴρ ἱστορικός.
3 7 6 2 0 = Πτηνόν.
4 7 3 2 0 = Διαφανές.
5 7 1 6 2 0 = Ζῷον.
6 7 5 9 = Ποτόν.
7 3 4 0 = Ποταμός.
8 4 6 2 0 = Ἀρχαία πόλις.
9 1 7 6 = Σπλάγχνον.
0 8 7 4 6 2 0 = Σύμβολον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πληγωμένου Μαχητοῦ

340. Διπλὴ Ποικίλη Ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κά-
τωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς
δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω
καθεξῆς, ἀποτελοῦν Ἡπειρον. Τὸ δὲ δεύτερον
τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας, τὸ τέ-
ταρτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, περι-
φρον Πορθμόν:

1, Ὁμηρικὸς βασιλεὺς. 2, ἔντομον. 3, Ρῆμα σύνθετον, σύνθετος εἰς τὰ στρατιωτικά. 4, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον. 5, Ἀρχαία, παροι-
μιώδης πόλις. 6, Ρῆμα σύνθετον, συνώνυμον
τοῦ δαπανῶ. 7, Ὁ πρῶτος καὶ καλλίτερος
φάλης. 8, Κράτος τῆς Ἀφρικῆς. 9, Νῆσος
τῆς Ἀφρικῆς μεγάλῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πειρακτηρίου

341. Φωνηεντόλιπον

* * * * - τς - τιμς

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Μπαρουτοκαπνισμένην
Γαλανόλευκην

342. Γεῖφος

1 1 1 εἰς εἰς
Ε; ᾱ, νά! :: πον εἰς εἰς γύρ' h f
1 1 εἰς εἰς θά λές.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγρο

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 19

163. Ἡρακλῆς (Ἥρα, κλείς).—194. Φῶς (φᾶ, σῆς).—195. Νάξος-Ναός.—196. Μέ-
λισσα-μέλι.

197. I 198. ΤΕΛΑΜΩΝ
Λ Ρ Λ Ε Λ Α Υ
Μ Α Ι Ο Σ Λ Α Μ Α Χ Ο Σ
Π Ε Ρ Σ Ε Υ Σ Λ Α Α Α Τ
Μ Α Χ Α Ι Ρ Α
Ω Ο Ρ Ζ
Ν Υ Σ Τ Α Ζ Ω

199. ΣΑΜΟΣ - ΠΛΕΙΑ (ΣΗμαία, Ἀλ-
κυών, Μεγάρα, Οἰδίπους, Δαμουήλ).—200
Φύλαξ με ὅταν μ' εὕρης, διὰ νὰ μ' ἔγῃς
ὅταν θέλῃς.—201. Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ
ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ. (οὐκ ἐν τῷ πῶλῳ τὸ
ἐφ-ἀλλ' - ἐν τῷ ἐφ τὸ πῶλεϊ.)

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 12 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 15,
16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)

πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ.
1, 10 διὰ τὸ ἔσωτ. καὶ 1, 30 διὰ τὸ ἔξωτ.

Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12,
14, 24, πρὸς φρ. 2, 50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος,
6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηργήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895,
1896, 1897 καὶ 1898. ὧν ἑκάστος τι-
μᾶται: Ἀδετος φρ. 3—Χρυσόφρ. 6.
Διὰ τὰς ἑπαρχ. ἀδετος 3, 50, χρυσόφρ. 6.50
Διὰ τὸ ἔξωτ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900,
1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν
ἑκάστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελών:
Ἀδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως
1912, ὧν ἑκάστος τιμᾶται:
Ἀδετος φρ. 8—Χρυσόδετος φρ. 10.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἦ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5
μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρο-
νται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ
ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ
λέξεις ἀπλᾶν.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.

Ἰδρύεται Σύλλογος. Σκοπός: συλλογὴ ἐρά-
νων πρὸς ἀποστολὴν τῆς Τσοῦχτρας στο
ἀγαπητὸ της Δαφνί. — Δύναμις τῆς Θελήσεως.

Μικρὰν Ἀριστοκρατίδα καὶ Ἀφελὴ Σαν-
θούλαν.—Δὲν σκεφθήκατε καλὰ... ἂν
συνέβαινε αὐτὸ, θὰ ἐργάζοντο αὐτοὺς πέρα γιὰ
νὰ τρώγατε καὶ σῆς. Καὶ τὰ ἄλλα... ἐννοεῖ-
τέα! — Βολιώτικο Κεράσι. (II' 253)

Νικητρία Ἑλλάς, τί γίνεσαι; Καιρὸν ἔχω
νὰ λάβω κάρταν σου. Διὰτὶ αὐτὴ ἢ
σιωπῇ.—Γενναϊόφυρος Ἑλληνίς.

Ζητοῦνται γραμματόσημα Ἑλλάδος, Λι-
γύπτου, Σουδᾶν καὶ Σάμου διδόνται:
καδέναι καὶ ὁρολόγια ὥραιότατα. Διεύθυνσις:
Ἀπόστολον Ἐλευθεριάδην, Poste-restante,
Βόλον. (II' 255)

Τριάς Σατανάδων, πρὶν ἀρχίσουν αἱ μεγά-
λες ζέστες σὰς φύγατε :: Μόνον φρενο-
λόγος σὰς λείπει !! — Σατανᾶς. (II' 256)

Ἀ γνωστὲ Χ, συνειλίξω νάπαντ' ἀμέσως
στὰ Μ. Μυστική. Ἰδικὰ του ὅμως δὲν
ἔλαβας, καὶ εἶμαι πολὺ λυπημένη γι' αὐτό.
Τσοῦχτρα. (II' 257)

Ἀήτητε Εὐζώνε, Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς.
μισή ὁκᾶ παγωτό... ὅσους ψήφους θέ-
λετε. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, πῶς ὅταν θὰ
τρώγω, σῆς γλύφετε τὰ κουτάλια σας.—
Ὀνειρώδες Βάλς. (II' 258)

Ἑλληνοπούλα! — Ἐχεῖ πιὸ ὠραιότερο ψευ-
δώνυμο ἀπὸ τὴν ΜΠΑΡΟΥΤΟΚΑ-
ΠΝΙΣΜΕΝΗ ΜΑΣ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥ-
ΚΗ ἢ Διάπλασις μας; Ποιὸς λοιπὸν δὲν θὰ
τὴν ψηφίσῃ; (II' 259)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 29ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 249).

ΑΘΗΝΩΝ: Βασιλοπούλα τοῦ Βουνού, Ἀναστ.
Κ. Τσόκαλης.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Γλυκεία Λύρα, Ἀγγελος τῆς
Ἐλευθερίας, Διον. Γ. Κλάδης.
ΘΗΒΩΝ: Μελέτιος Ἀβ. Λιδάκος.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σταυρ. Κωστόπουλος, Δημ. Β.
Κουκούτσος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σταματία Σ. Πατρικίου, Γερ.
Μ. Γιαννουλάτος, Αἰκατερίνη Δ. Φιλίππα.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σούτσος.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Διον. Χ. Δέδες, Ντῖνα Πετ-
τουνητῇ, Δημ. Σπ. Τσάκωνας, Παναγ. Γ. Ἰωαν-
νίδης.
ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ: Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι, Σταυ-
τιάτης) Α. Κ. Ἀράκης.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναντοπούλου (28-29)
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Παναγ. Γ. Μπαρπαρέσος, Ἰάσων
Κ. Σκέντερης, Γ. Γ. Ἀσημακίδης.
ΣΥΡΟΥ: Καλλιόπη Ν. Ἀράκη, Κατίνα Α.
Καριδίου.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεωργ. Κ. Παπαγεωργίου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἐλένη Ἀν. Χρηστοπούλου,
Διμήκα Λαοδίκου, Γωγούλα Ἀδ. Χρηστοπούλου.
ΦΑΛΑΤΡΩΝ: Π. Δεβέντης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεωργίου Στρατηλάτης, Κων-
σταντῖνος Μ. Καλλίας, Σ. Α. Ζάχος, Νικολ. Ζ.
Σπάλας, Δημ. Ε. Ὀλβίπιος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων δοθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα
ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν
Πειραιεὶ ΙΑΣΩΝ Κ. ΣΚΕΝΤΕΡΙΣ ὁ ὁποῖος ἐ-
νεργῶν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

Πλεονάζουν δε.Γ διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.